

7/2008

Mamy przyjemność przedstawić Państwu szóste wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w lipcu br. Mamy nadzieję, że nasza publikacja jest pomocna w Państwa codziennej pracy i że będą Państwo zainteresowani w otrzymywaniu kolejnych wydań Tax Press Review.

Podatek VAT

- ❖ **NSA w wyroku z dnia 8 lipca 2008 r. (I FSK 871/07) stwierdził, iż jeśli wykonane przez przedsiębiorcę usługi związane są w większości z budownictwem mieszkaniowym, to mogą być w całości opodatkowane 7 procentowym podatkiem.**
Spółka miała modernizować oczyszczalnię ścieków, przy czym 80 procent robót miało być wykorzystywanych do budownictwa mieszkaniowego, a pozostałe 20 procent do innych celów. Organy podatkowe uznały, iż wtedy, gdy infrastruktura ma związek zarówno z budynkami mieszkalnymi jak i innymi, trzeba wyodrębnić część związaną z budownictwem mieszkaniowym i opodatkować stawką 7 procentową, a pozostałą część stawką 22 procentową. Sądy obu instancji przychyliły się do zdania spółki wskazując, iż nie ma podstaw do dzielenia robót wykonywanych przez spółkę na związane z celami mieszkaniowymi oraz związane z innymi celami. Nie jest istotny rodzaj związku robót z infrastrukturą towarzyszącą, istotne jedynie jest, aby infrastruktura, której dotyczą roboty, służyła w większości celom mieszkaniowym. Wyrok jest zbieżny z linią orzeczniczą ETS, który m.in. w sprawie C-41/04 stwierdził, że jeżeli „dwa lub więcej niż dwa świadczenia (lub czynności) (...) są tak ściśle związane, że obiektywnie tworzą one w aspekcie gospodarczym jedną całość, której rozdzielenie miałoby sztuczny charakter, to wszystkie te świadczenia lub czynności stanowią jednolite świadczenie do celów stosowania podatku od wartości dodanej.”
- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z dnia 10 czerwca 2008 r. (III SA/Wa 382/08) wskazał, iż towarem używanym może być tylko dzierżawiony budynek lub budowla. Nie są nim natomiast rzeczy ruchome oddane w dzierżawę, i to nawet wtedy gdy umowa ta trwała co najmniej sześć miesięcy.**
Spółka chciała sprzedać linię produkcyjną, która była dzierżawiona przez ponad 6 miesięcy. Spółka stała na stanowisku, że w sytuacji gdy nie odliczyła podatku VAT naliczonego na zakupie towarów składających się na tą ruchomość, jej sprzedaż będzie zwolniona z podatku VAT. Minister Finansów, powołując się na brzmienie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT, wskazał, iż ustawodawca wymienił tylko nieruchomości będące przedmiotem najmu, dzierżawy, lub innej umowy o podobnym charakterze jako możliwe do zachowania statusu towaru używanego. Sąd przyznał rację Ministrowi Finansów wskazując, że gdyby wola ustawodawcy było objęcie pojęciem towarów używanych również ruchomości będących przedmiotem najmu lub dzierżawy, to nie czyniłby tego zastrzeżenia w stosunku do nieruchomości.
- ❖ **WSA w Bydgoszczy w wyroku z dnia 10 czerwca 2008 r. (I SA/Bd 170/08) orzekł, iż przedsiębiorca płacący karę za naruszenie postanowień umowy nie odliczy podatku naliczonego z wystawionej w związku z tym faktury, nie jest to bowiem ani dostawa towarów, ani świadczenie usług.**

Urząd skarbowy zakwestionował odliczenie przez podatnika podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej tytułem kary za naruszenie postanowień umowy o świadczenie usług przewozowych. Przyjął, że czynność potwierdzona fakturą jest karą, która stanowi odszkodowanie, a zatem nie można jej sklasyfikować ani jako towaru ani jako usługi. Sąd przychylił się do stanowiska organów skarbowych podkreślając, iż dokonana czynność była karą, która właściwie stanowiła odszkodowanie za niewywiązanie się z umowy. Czynność ta nie jest opodatkowana. Tym samym podatnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia VAT.

otrzymanej od klienta za usługę. W omawianym orzeczeniu WSA w Warszawie poparł drugie stanowisko, wskazując dodatkowo, iż w sytuacji, gdy nie ma wyraźnego przepisu regulującego daną kwestię w polskiej ustawie, trzeba uzupełnić go w drodze prowdspólnotowej wykładni prawa krajowego, uwzględniającej orzecznictwo ETS. Sąd przytoczył orzeczenie w sprawie C-172/96 First National Bank of Chicago, w której ETS stwierdził, iż podstawa opodatkowania w podatku VAT transakcji wymiany walut powinien być ogólny wynik transakcji w danym okresie.

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z dnia 24 czerwca 2008 r. (III SA/Wa 480-481/08) stwierdził, iż podstawą opodatkowania przy wymianie walut powinien być ogólny dodatni wynik transakcji w danym okresie, a nie całkowita cena sprzedaży otrzymana w zamian za walutę.**

Bank skierował pytanie do organów podatkowych, w sprawie traktowania dla celów VAT świadczonych przez niego usług wymiany walut, w sytuacji, gdy nie pobiera z tego tytułu żadnej prowizji, a jego wynagrodzeniem jest różnica między niższym kursem kupna a wyższym kursem sprzedaży (tzw. spread). Wątpliwość banku wywołała kwestia, czy w powyższym stanie faktycznym kwotą należną (obrotem) jest całkowita cena sprzedaży waluty, czy też ogólny dodatni wynik na transakcji w danym okresie. Organy podatkowe poparły pierwsze stanowisko, wskazując między innymi na orzeczenia NSA z dnia 24 stycznia 2008 r. (I FSK 144/07), w którym sąd stwierdził, iż obliczając obrót z wymiany walut, trzeba wziąć pod uwagę całą wartość zakupu i sprzedaży walut, a więc całość kwoty

- ❖ **WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 26 czerwca 2008 r. (I SA/Sz 95/08) uznał, iż prawo do odliczenia VAT naliczonego przez użytkujących samochody osobowe na podstawie umowy najmu, dzierżawy i leasingu tylko w 60 proc. nie narusza przepisów VI dyrektywy.**

Podatnik odliczył od podatku należnego podatek VAT wynikający z faktury dokumentującej należności z umowy leasingu operacyjnego samochodu osobowego. W toku kontroli skarbowej organy podatkowe zakwestionowały odliczenie wskazując na przepis art. 86 ust. 7 ustawy o VAT ograniczający odliczenie podatku VAT do wysokości 60% podatku naliczonego wynikającego z faktury. Podatnik wniósł skargę do sądu argumentując, iż ograniczenie narusza przepisy VI dyrektywy. Sąd oddalił skargę wskazując, iż wprowadzenie przepisów unijnych nie przewidują tego rodzaju ograniczenia odliczania podatku VAT naliczonego, to jednak biorąc pod uwagę brzmienie art. 17 ust. 6 VI Dyrektywy należy uznać, iż wprowadzenie do ustawy VAT takiego

ograniczenia, nie narusza przepisów unijnych. Sąd zwrócił uwagę, iż jeszcze przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej polskie przepisy ograniczały usługobiorcom użytkującym samochody osobowe prawo do obniżenia podatku należnego.

- ❖ **W wyroku z dnia 10 lipca 2008 r. ETS (sprawa C-25/07 Alicja Sosnowska) orzekł, iż wydłużenie z 60 do 180 dni terminu zwrotu VAT, jeśli nowy podatnik nie wpłaci 250 tys. zł kaucji gwarancyjnej, jest niezgodne z unijną dyrektywą**

W deklaracji podatkowej za styczeń 2006 r. Alicja Sosnowska wykazała prawie 45 tys. zł nadwyżki VAT i wystąpiła o jej zwrot w ciągu 60 dni. Organy podatkowe oddaliły jej wniosek, uzasadniając, że prowadziła działalność krócej niż rok i nie wpłaciła kaucji gwarancyjnej. Podatniczka wniosła skargę do sądu, który z kolei skierował pytanie prejudycjalne do ETS. Trybunał uznał polskie przepisy za niezgodne z prawem UE. Jak wynika z wyroku, nie można różnicować sytuacji prawnej firm i nakładać na nowe przedsiębiorstwa dodatkowych obowiązków i ograniczeń tylko dlatego, że Skarb Państwa obawia się nadużyć. Podatnik nie ma przy tym możliwości dowieść, że nie jest oszustem. Zdaniem Trybunału polskie prawo narusza w ten sposób zasadę proporcjonalności. Zastosowane w ustawie zabezpieczenia są niewspółmierne do stawianego im celu, jakim jest zwalczanie nadużyć i zapobieganie unikaniu opodatkowania. Przepisy te naruszają "w nadmiernym stopniu" cele i zasady VI dyrektywy.

- ❖ **WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 20 maja 2008 r. (I SA/Wr 126/08) stwierdził, iż nieodpłatna dostawa towarów i świadczenie usług nie będą opodatkowane VAT, jeżeli związane są z prowadzoną działalnością. Związek ten może być pośredni lub bezpośredni.**

Podatnik we wniosku o interpretację zapytał, czy nieodpłatnie przekazywane przez niego bony konsumpcyjne i gratisy do zamówień są opodatkowane VAT. Podatnik stał na stanowisku, iż nieodpłatne przekazanie towarów na cele związane z prowadzonym przez niego przedsiębiorstwem nie jest opodatkowane podatkiem VAT. Organy podatkowe stwierdziły jednak, że wydatki te są opodatkowane, bo nie są związane bezpośrednio z uzyskaniem przychodu. Podatnik nie zgodził się z tym i wniosł skargę do WSA. Sąd uchylił interpretację organów. Orzekł, że nieodpłatnie przekazywane bony konsumpcyjne przeznaczone dla klientów i inne tego typu wydatki nie będą podlegać VAT, jeżeli są związane z prowadzoną działalnością, i to także pośrednio. Powyższy wyrok potwierdza ugruntowaną już linię orzecznictwą, zgodnie z którą nie podlegają opodatkowaniu czynności przekazania kontrahentom bez wynagrodzenia towarów w przypadku, gdy przekazanie to jest dokonywane na cel związany z działalnością przedsiębiorstwa.

- ❖ **WSA w Kielcach w wyroku z dnia 19 czerwca 2008 r. (I SA/Ke 110/08) orzekł, iż firma sprzedająca towary do innego państwa unijnego może przyjąć 0-proc. stawkę VAT, nawet jeśli wcześniej nie zarejestrowała się na potrzeby tego typu transakcji. Istotne jest to, czy faktycznie doszło do wewnątrzspółnotowej dostawy towarów (WDT).**

Podatnik sprzedał towary w Słowacji we wrześniu 2007 r., natomiast dopiero w październiku zgłosił w urzędzie skarbowy zamiar wykonywania czynności WDT. Organy podatkowe stwierdziły, że nie był w trakcie transakcji zarejestrowany na potrzeby WDT, nie został więc spełniony warunek do zastosowania stawki 0 proc. Z przepisów ustawy o VAT wynika, że WDT jest opodatkowana według stawki 0 proc., pod warunkiem że m.in. podatnik dokonujący WDT podał swój numer nadany dla celów transakcji wewnątrzwspólnotowych. Jak wskazał sąd powyższe przepisy są niezgodne z przepisami unijnymi, gdyż ze wspólnotowej definicji WDT nie wynika obowiązek rejestracji dostawcy towarów jako podatnika. W tej samej kwestii wypowiedział się ETS w wyroku z dnia 27 września 2007 r. (C-146/05 sprawa Albert Collee) wskazując, że jeżeli dostawa spełnia przesłanki do zastosowania zwolnienia dla dostaw wewnątrzwspólnotowych, to nie powstaje żaden obowiązek w zakresie podatku VAT.

- ❖ **Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z dnia 3 lipca 2008 r. (IP-PP2-443-596/08-2/KCH) stwierdził, iż budynek postawiony przez dzierżawcę należy do właściciela działki. Jeśli dzierżawca chce kupić grunt, musi zapłacić VAT również od budynku.**

Podatnik wydzierżawił grunt powiązanej z nim spółce, która na gruncie postawiła budynek za własne pieniądze. W związku z planowaną sprzedażą powiązanej spółce gruntu wraz z budynkiem podatnik wystąpił z pytaniem, jak opodatkować taką transakcję. Organ podatkowy uznał, że budynek należy do właściciela gruntu. Zatem budynek ten nie stanowi odrębnego od gruntu przedmiotu własności. Jest częścią

składową gruntu podlegającego sprzedaży. Tak więc do sprzedaży zabudowanego gruntu należy zastosować stawkę VAT, która jest właściwa dla stojącego na nim budynku.

Podatek CIT

- ❖ **WSA W Warszawie w wyroku z dnia 10 czerwca 2008 r. (III SA/Wa 544/08) orzekł, iż opłaty na doradztwo prawne, biznesowe oraz przygotowanie prospektu emisyjnego są kosztami uzyskania przychodów. Mają bowiem bezpośredni związek z działalnością gospodarczą, a ich poniesienie może mieć wpływ na wielkość osiągniętych przychodów.**

Spółka zwróciła się do ministra finansów z pytaniem, czy może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wydatki ponoszone w związku z organizacją i przeprowadzeniem procesu publicznej emisji akcji. Zdaniem spółki skoro kapitał akcyjny służyć ma wejściu na giełdę, czyli wszystkiemu co wiąże się z pozycją spółki, z jej obrotami, sytuacją finansową, popularnością lub też jej brakiem – a zatem z wynikiem finansowym – tworzy koszty ogólne. Wydatki te powinny być uznane za koszty uzyskania przychodów. Minister Finansów uznał stanowisk spółki za nieprawidłowe wskazując, iż zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 4 ustawy o CIT do przychodów nie zalicza się przychodów otrzymanych na utworzenie lub powiększenie kapitału zakładowego. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 3 pkt 3 ustawy o CIT przy ustalaniu dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania nie uwzględnia się kosztów uzyskania przychodów związanych m.in. z przychodami niepodlegającymi opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Sąd stwierdził, że biorąc pod uwagę konstrukcję finansowo-organizacyjną

spółki wynikającą z przepisów kodeksu spółek handlowych, kapitał zakładowy nie może być traktowany w kategorii przychodu. W konsekwencji art. 7 ust. 3 pkt 3 ustawy o CIT nie będzie miał zastosowania do kosztów poniesionych w celu utworzenia kapitału. Sąd wskazał również, że wydatki związane z wejściem na giełdę i pozyskaniem w ten sposób kapitału z emisji akcji należy uznać za koszty pośrednie związane z ogólną działalnością spółki, które są ponoszone w celu rozwoju tej działalności. Mogą być one zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Tym nie mniej należy zwrócić uwagę, iż w podobnych sprawach sądy wydawały również przeciwne wyroki, dlatego też w dalszym ciągu zaliczanie wydatków na emisję kapitału będzie się wiązać dla spółek ze znacznym ryzykiem podatkowym

Pozostałe informacje

- ❖ NSA w wyroku z dnia 24 lipca 2008 r. (II FSK 418/08) orzekł, iż urządzenia techniczne są elementem budynku, w związku z czym nie mogą być opodatkowane jak budowle w podatku od nieruchomości. Podatnicy powinni zatem płacić podatek liczony od powierzchni użytkowej budynku, w którym urządzenia się znajdują, a nie od wartości tych urządzeń.

* * *

Mamy nadzieję, że powyższe informacje okażą się pomocne. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt

---

Kontakt w SALANS:

Salans

Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa

Tel. (22) 242 52 52
Fax. (22) 242 52 42

Karina Furga
email: kfurga@salans.com

Kontakt KSP:

Krupa Srokosz Patryas sp. k.

ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

Tel. (32) 731 68 50
Fax. (32) 731 68 51

Magdalena Patryas
email: magdalena.patryas@ksplegal.pl